

Goede werken

Noordwijkerhout, 12 juni 2005.
Marjolijn Joosten

Efeze 2:10 “Want Hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van goede daden, die God mogelijk heeft gemaakt”.

Grondtekst: “Want Zijn kunstwerk en lofgezag zijn wij, geschapen in Jezus Christus, om goede werken te doen, die God tevoren voor ons gepland had om te doen”.

Ieder mens is uniek, trouwens, alles wat leeft is uniek.
Er zijn zelfs geen twee grassprietten hetzelfde. Sta daar eens bij stil...
Zo creatief is de levende God!

God vergelijkt ons dan ook niet met elkaar. God zegt niet: jij bent mooier, sterker, intelligenter, groter dan....

Neem nu de mens die je zelf bent. Je ouders hebben je een naam gegeven. Maar God zegt: “Ik heb een naam die voor jou alleen is, die krijg je als je hier bij Mij komt wonen. Er is maar één zo’n mens op de hele wereld, vandaag. Er was vroeger geen mens als jij, en er zal er ook geen meer komen zoals jij”.

En God verheugt zich.

Tegenwoordig hebben ze een methode om een eikel buiten de baarmoeder te bevruchten. Ze hebben ontdekt dat er op het moment van bevruchting een lichtstraal is. Ze weten nog niet hoe dat kan. Wij wel. Psalm 139 is duidelijk:

“Uw ogen zagen mijn vormloos begin”.

En God is blij. Hij is blij met elke conceptie, met elke mens, met elk leven. Hij spreekt leven uit, en Zijn glimlach is over dat kind. Zijn kunstwerk en lofgezag zijn wij.

Ja, maar hoe zit dat dan met ongewenste kinderen?

Die zijn er niet bij God. Wij maken onderscheid, wij vergelijken en selecteren waar God dat NIET doet. Wij zijn behoorlijk diep gezonken in deze overgeorganiseerde maatschappij, die enkel draait om geld, macht en aanzien.

Deze wereld lijkt niet eens op Gods Koninkrijk. Dat kan ook niet, want deze wereld is tot een vastgesteld tijdstip onderworpen aan de overste van deze wereld. Hij is al verslagen op Golgotha, en zijn heerschappij is op een dag voorbij, met al zijn onmenselijke en goddeloze vormen. Dan gaat de Here Jezus de nieuwe hemel en de nieuwe aarde bouwen. Die is gegrondvest, gefundeerd, in gerechtigheid.

De tijd, die we nu op aarde zijn, is een leerschool.

Dat is zo voor elke mens. Met als belangrijkste vraag: Waar brengen we straks de eeuwigheid door? Bij onze hemelse Vader, of....

In deze moeilijke wereld leren we God kennen door Jezus Christus, leren we Hem te volgen. Dat is dé belangrijkste keuze die je kunt maken. Zo worden we hemelburgers.

Dat geloof in Jezus is een gave, en ook een opgave. Het lukt ons niet altijd om het allemaal goed te doen. Ons leerproces verloopt met vallen en opstaan, het valt niet altijd mee. We vallen onszelf zo vaak tegen, we raken ontmoedigd, verward. Soms gebeuren er dingen die ons doen zuchten: nu komt het niet meer goed met mij....

En onze medebroeders en –zusters vallen ook wel eens tegen...

Ja, die zijn net als wij....

God zegt: “Jij ben rein en heilig”. Niet als jouw verdienste, maar door het offer van Mijn Zoon.

De duivel brult meteen: Zie je wel, je bent een zondaar....

Maar dat wisten we al. Er is altijd maar één weg: je zonde belijden, en verder gaan met de Heer. En dat bedoel ik niet goedkoop. Maar als Jezus niet aan het kruis was gegaan, was er geen vergeving geweest, en geen nieuw begin. Vergeet dat nooit, geen dag!

Sterker nog: we zijn hier nu bij elkaar omdat de Here Jezus aan het kruis is gegaan, en uit de dood is opgestaan.

Wij mogen hier zijn omdat Jezus daarvoor de hoogste prijs heeft betaald.

En dan kijken we naar de Christenen, naar de Kerk.

Weet u waarom de Kerk er nog is?

Vanwege de Here Jezus, en vanwege de Heilige Geest.

Om het eens plat te zeggen: God trekt de kar, niet wij.

Ik ben ooit begonnen met het lezen van de kerkgeschiedenis, dat kan ik u aanraden om ook eens te doen. Daar leer je veel van.

Wat een zootje ruziemakers, je wordt er stil van... en heel verdrietig.

Zijn wij vandaag een haar beter...?

“Mijn Gemeente is beter dan de jouwe...”.

“Wij hebben het enig ware geloof...”.

“Onze Kerk is groter, mooier, beter...”.

Ofwel: Onze organisatie is beter, wij kunnen beter manipuleren...

Oh, wat zeg ik nou...?

De hemelse maatstaf is niet hoe groot en hoeveel en hoe rijk, maar: hebben jullie elkaar lief? Is er dienstbaarheid naar elkaar toe? Is het oude zeer echt allemaal opgeruimd...?

“Nou, maar wij hebben alle Gaven van de Geest...”!

Zo? En hebben jullie ook de vruchten...?

“Maar wij doen G-12...”

Zo....?

“Wij hebben de Toronto-blessing...”.

Ja, en...?

Zo kun je nog wel een paar programma's opnoemen.

Hallo, is de Heer Jezus er nog? Komt Hij nog wel voor in jullie Kerk?

Staat Hij nog wel centraal in jullie geloofsleven?

Helaas, er zijn kerken en gemeenten waar ze zeggen: “Wie bedoelt u...”?

Die bouwen hun eigen territorium.

Ik maak er geen geintje van. Christenen hebben elkaar door de eeuwen heen de hersens ingeslagen om hun uitleg van de Bijbel, of om hun kerkorde door te drukken.

Maar zo heeft God het natuurlijk niet bedoeld....

Jezus zegt: “Wie onder u de grootste wil zijn, moet aller dienaar zijn”.

Ik zeg het nog maar eens: Bekommer je om je naaste, zonder bemoeiziek te worden, zonder manipulatie. Dat is een opgave. Geef iedereen ruimte voor groei.

Ouders zijn blij als hun kinderen het goed doen. Pa werkt over om de zoon te laten studeren.

Maar in de Kerk is het vaak andersom. Wee degene die groeit, en in zijn of haar bediening komt. Die kan maar beter gaan...

Er zijn voorgangers en oudsten die niemand naast zich dulden.

En o wee als ze dan ook nog “groter” groeien....

Je hebt natuurlijke gaven en talenten meegekregen.

Die zijn al in de moederschoot in je persoonlijkheid gelegd. Gods H.Geest geeft daar Zijn geestelijke Gaven bovenop.

Er zijn veel en grote verschillen; geen twee grassprietten zijn hetzelfde.

Laat staan twee mensen.

God heeft ons allemaal uniek geschapen. We zullen dus allemaal op een eigen, unieke manier reageren op eenzelfde situatie. Anders dan andere mensen.

Toch is het Vaders bedoeling dat we elkaar liefhebben en hoogachten. Dat we liefdevolle correctie aannemen. Dat we elkaar helpen en de ruimte geven. Bij die hemelse Vader is plaats voor iedereen.

Is dat moeilijk? Ja, dat is voor ons heel moeilijk. Dat is overgave aan de Heer, dat is je kruis dragen.

De Heer Jezus geeft ons allemaal Zijn H.Geest.

Want Hij vindt iedereen, ieders taak, ieders werk belangrijk.

Wij kijken vaak naar wat wij “de grote bedieningen” noemen, we kijken naar godsmannen als Anne v.d. Bijl en Billy Graham, Reinhard Bonke, Mamma Heidi, Jan-Sjoerd Pasterkamp, of naar iemand als Wesley in het Engeland van de 18-de eeuw. Maar zo kijkt God niet. Hij wil ook niet dat we zo kijken, zo onszelf met anderen vergelijken. Dat is werelds denken.

Wij zouden moeten leren om naar de dingen om ons heen te kijken zoals God daarnaar kijkt.

“Als u met Christus uit de dood bent opgewekt, streef dan naar wat boven is, waar Christus zit aan de rechterhand van God. Richt u op wat boven is, niet op wat op aarde is. U bent immers gestorven, en uw leven ligt met Christus verborgen in God”.

Wat betekent dat nou?

Dit gaat allereerst over een hartelijke relatie met God, met de Vader. Als u denkt dat u dat bereikt door alleen maar bezig te zijn met gebed en bijbellezen, dan vergist u zich. Jezus bad veel, en kende de Schriften, maar Hij nam alle tijd voor de mensen, die God op Zijn weg bracht. De Heer Jezus was altijd ‘online’ met God. Toch had Hij tijd om naar de dingen rondom te kijken. Om er tijd en aandacht aan te besteden, er liefde aan te geven.

Als u eens naar buiten kijkt, en u ziet een roodborstje, zegt u dan wel eens: Kijk nou eens, een roodborstje! Vader, wat is die mooi!
Of bent u te druk of te heilig om een roodborstje te zien, of een madeliefje? Bekijk eens een paardebloem van dichtbij. Je hemelse Vader heeft dat gemaakt. Ze ruiken nog lekker ook. Wij noemen dat onkruid.
De Heer Jezus maakte wijn uit water, en nog dagelijks maakt hij tarwe uit onkruid.

“Ja, maar... de hemelse dingen”?

Die zijn altijd goed. Jazeker, lees maar in Romeinen

“... opdat we de wil van God kennen, het goede, het volkomene en het welgevallige (pleasings).

Bedenk het goede.

Filippenzen 4:8-9 “Bedenk al wat goed is, waar is, waardig is en lof verdient, rein is, enz.”

Boze gedachten zijn nog geen boze daden: bestraf ze, breng ze krijgsgevangen onder de heerschappij van de Heer Jezus. Richt je gedachten op de Heer Jezus, maak Hem groot.

Maak God blij, maak je buurvrouw blij, je vriend, je man, je kinderen.

Zeg gewoon eens dat je van ze houdt, dat je blij met ze bent, dat ze o.k. zijn.

“Ja maar, dat is geen werk voor God...”.

O nee?

“De gave van bemoediging en van vertroosting kome rijkelijk over u”.

Geef die zwerfkat wat te eten. Gods liefde gaat uit naar **AL** Zijn schepselen. Hij gebruikt ons om daardoor iets van Zijn karakter te laten zien.

Geef je gezin niet alleen een huis maar een thuis.

Het **Feminisme** heeft de huidige generatie aangepraat dat een huisvrouw eigenlijk een stakker is, die haar talenten verloren laat gaan.

In Amerika noemen ze de huisvrouw de “home-maker”, nou, dat is wel even een heel andere benadering. Ik denk wel eens dat Feministen geen ‘home-makers’ zijn. Welnee, ze doen man en kinderen het huis uit, want ze moeten carrière maken.

Ouderen moeten langer doorwerken om de economie draaiende te houden. Want er zijn te weinig kinderen geboren.
Heeft iemand er wel eens aan gedacht om in dit verband de link te maken naar onze abortuswetgeving...?

Schep een thuis, dat is een bediening met een hoofdletter.
Ook mannen kunnen een thuis maken door “er te zijn” voor hun vrouw en kinderen.

Ik zag in Duitsland een enorme poster langs de weg. Vier mannen op een bankje, drie kinderwagens met peuters er in, en één peuter op schoot.

Er stond één woord bij: “Mutterschaft”.

God acht het gezin bijzonder hoog, Hij vindt dat belangrijk, zo heeft Hij het ingesteld. Hij heeft vaders en moeders gegeven. Sandy Millar, de voorganger van HTB in Londen, noemt ‘motherhood’ een ‘ministry’. Ouderschap is een grote bediening. Een thuis, een goed gezin, dat is hemels!

Wat kan ik dan doen voor de Heer, wat is mijn missie?

Weet u, veel christenen in Paulus’ tijd waren slaven. Die gingen nergens naar toe, die deden wat hun heer en meester hen opdroeg. Evangeliseren? Ze hadden maar te zwijgen als hen niet iets werd gevraagd.

Maar het getuigenis van veel van deze slaven was het feit dat ze hun werk goed deden, met zorg en aandacht. Daarmee werd God geëerd.

Denk even aan Jozef, toen hij in het huis van Potifar kwam.

Hij was gekocht als een slaaf. Hij had kunnen zeggen: Ik arme, de zoon van Jacob, dat kàn toch niet... Ik ben té goed om een slaaf te zijn...

Maar nee. Jozef diende Potifar, en God zegende hem. En Potifar erbij.

Wie goed werk levert, wie eerlijk is, valt op.

Beleefdheid, valt op.

Vriendelijkheid, valt op.

Filippenzen 4:4 “Uw vriendelijkheid zij allen bekend”.

Bedenk, dat als u in de gewone dingen trouw bent, dat God dat ziet, en u dan meer kan toevertrouwen. Dat is een bijbels principe.

Neem de tijd voor mensen, praat met God over de mensen die je ontmoet, zegen ze. Wéés een zegen, want daartoe ben je geroepen. Een zegenend woord, voorbede, dat is hemels. Er komt dan ook een stuk geestelijke strijd bij, ook dat is waar.

- Er zullen mensen zijn die grote werken voor God gaan doen.
- Maar er zullen meer mensen zijn die gewone dingen voor God gaan doen. God zegent dat niet minder dan die “grote” dingen.
- En weet u: God vergelijkt ze niet met elkaar. Ze hebben elkaar zelfs hard nodig.

Wij gaan naar Litouwen, dat is de "open deur" die wij hebben gekregen, dat is onze opdracht. Dat gaat ook op een dag voorbij. Dan geeft God ons wel weer wat anders. Hij heeft immers al die goede werken voor iedereen al heel lang geleden voorbereid. Nou, dan brengt Hij je ook wel op de juiste weg, dan zal Hij de nodige deuren wel openen. Ook voor jou.

Vraag Hem om daarvoor je ogen te openen.

Bid: "Heer, dank U dat ik mag wandelen in de werken, die U tevoren voor mij hebt voorbereid. Breng mij bij die werken".

En durft u dan ook te bidden:

"Heer, verlos mij van die best wel goede werken, die ik doe, maar die U niet voor mij hebt bedoeld...".

Is het dan zo gemakkelijk?

Ja en nee.

- Wie iets doet of zegt krijgt altijd wel commentaar van deze of gene.
- En als je niets doet hebben ze ook altijd wel wat te zeggen.

Als je christen bent, dan wordt er op je gelet, meer dan op niet-christenen.

Dat moeten we accepteren.

Neem maar een voorbeeld aan de vervolgte christenen. In Nederland is geen vervolging, waarbij je in de gevangenis wordt gestopt voor je geloof. Maar het christelijk geloof wordt hier wel altijd belachelijk gemaakt. Dat mag in een vrij land, toch?

Wij leven in een land waar, om het zo maar eens te zeggen, alles "moet kunnen".

Maar als je beweert dat Jezus de Weg, de Waarheid en het Leven is, dat Hij de enige toegang is tot God de Vader, dan ben je opeens intolerant.

Je zou dat een nieuw taboe kunnen noemen. Je mag over Boeddha praten, over het Hindoeïsme, over de Islam of over wat voor sekte dan ook, dan ben je welkom. Je mag Jezus ook nog wel een goed mens noemen, of een profeet.

Maar als je beweert dat ALLEEN door Jezus de zaligheid te verkrijgen is, dan lig je er uit. Dat is in onze "tolerante" samenleving dé doodzonde.

Over Christus en de christenen mag je in dit land alles zeggen.

Dat is ook een vorm van vervolging. Zijn wij bereid voor de Heer Jezus te lijden? Onze vijanden te vergeven, te zegenen? Dat is óók een bijbels principe.

Ons leven moet zo zijn, dat onze manier van leven hun bespottingen weerlegt.

Maar, jammer genoeg, zie ik vaak dat christenen niet liefdevoller, barmhartiger of hulpvaardiger reageren dan niet-christenen....

Wat wil God nou eigenlijk van ons...?

Dit is een veelgehoorde vraag

We kennen het antwoord al bijna 2000 jaar:

"Dit is Mijn gebod: dat gij elkander liefhebt"

(Matheus 22: 36-40; Johannes 15: 12).

En omdat wij dat op eigen kracht en vanuit eigen inspiratie niet kunnen, hebben we de Heilige Geest nodig.

Zo simpel is het bijbels geloof.

Maar de mensen wantrouwen de eenvoud van een eerlijk 'ja' tegen God.

Ze gaan liever op zoek naar allerlei onmogelijke technieken van zelfverlossing om de hemel om eigen kracht te 'verdienen'. En dat is onmogelijk....

Een vriendin van ons is nog niet zo lang geleden christen geworden.

Ze heeft nu hele gesprekken met niet-christelijke collega's. Veel van die mensen zijn zoekend, en onze vriendin vertelt hen over de Alpha-cursus.

Een collega vertelde haar: "Ik ga naar therapie".

"O ja"? zei onze vriendin, "en wat leer je daar"?

"Nou, ik moet op een sofa zitten, en me inbeelden dat ik een tulp ben, wiegend in de wind. Dat maakt me rustig.

Dat kost 250 euro per sessie"....

En we hebben onze grote opdracht. Jezus zegt bij Zijn afscheid: "Jullie zullen Mijn getuigen zijn".

Waar?

Nou, begin maar bij jou thuis. Maar ook op school, op je werk, in de supermarkt, op de camping waar u elk jaar naar toe gaat, op het strand.

Kortom: overal waar u naar toe gaat. Overal kunt u een getuige van de Heer Jezus zijn. Sterker nog: u bent een getuige van de Here Jezus, of u dat nu wilt of niet. De geestelijke wereld ziet het verschil direct.

Ja maar, mijn bediening... mijn speciale taak?

Die hebt u al: u bent permanent, overal en altijd getuige van Jezus.

- Als u in een kantine werkt, wees dan een goede kantinewerker.
- Als u manager bent, wees dan een goede. Let niet alleen op de centen, let op je mensen. Een goede chef krijgt meer van zijn mensen gedaan dan een slechte.

Wandel in de werken, die Hij tevoren voor u heeft voorbereid.

Dat is duidelijk. Hij gaat het op uw weg brengen. Ja, misschien gaat u wel in Verwegistan het evangelie verkondigen, of zieken verzorgen. Maar het kan ook zijn dat uw stad, uw wijk, uw bediening is.

God zal het op uw weg brengen.

En u zult uw taken en werken met vreugde en enthousiasme doen, ook als het moeilijk is.

Daardoor wordt God verheerlijkt.

Marjolijn Joosten.